

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i februar 2013 Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende en kinesisk statsborger. Indrejst i 2007.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er fra landsbyen [navn på ansøgerens landsby], Mongoliet, Kina. Ansøgeren har ikke været medlem af nogen politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun og ægtefællen blev udsat for diskrimination i [navn på ansøgerens landsby] på grund af ansøgerens ægtefælles tibetanske afstamning. I 1996 blev familiens hus ødelagt under et jordskælv. De lokale myndigheder ville ikke hjælpe familien med at genopbygge huset, og myndighederne fratog endvidere familien den jord, som de var blevet tildelt nogle år tidligere. Ansøgerens ægtefælle tog til de lokale myndigheder for at klage over dette. I stedet for at få hjælp fik han bank. Ægtefællen tog derfor til en større by for at klage over den behandling, han fik af de lokale myndigheder. Ansøgeren mistede herefter kontakten til ham. Efter ægtefællens forsvinden boede ansøgeren alene i et hus for hjemløse i [navn på ansøgerens landsby], hvor hun fik tøj og mad af landsbylederen. Landsbylederen udsatte hende jævnligt for voldtægt, og ansøgeren blev også udsat for voldtægter af politibetjente og landsbyledere fra nabolandsbyerne. Voldtægterne fortsatte frem til 2007, hvor ansøgeren ved hjælp af en ven blev genforenet med sin ægtefælle, som fra 1996 havde opholdt sig et andet sted i Kina. Herefter udrejste ansøgeren med sin ægtefælle til Danmark, hvor de tog ophold hos deres datter, som havde haft lovligt ophold i Danmark siden 2005. Ved en tilbagevenden til Kina frygter ansøgeren de lokale myndighedspersoner, som har udsat hende for chikane og voldtægter fra 1996 til 2007. Flygtningenævnet kan lægge ansøgerens forklaring til grund om, at familiens hus i 1996 blev ødelagt ved et jordskælv, og at familien efterfølgende oplevede konflikter med de lokale myndigheder vedrørende hjælp til genopbyggelse og jordrettigheder. Flygtningenævnet kan dog ikke lægge ansøgerens øvrige forklaring til grund, herunder forklaringerne om voldtægt, idet ansøgeren har afgivet udbyggende, divergerende og utroværdige oplysninger herom. Flygtningenævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at ansøgeren ved politiafhøring den 14. december 2011 intet oplyste om, at hun skulle være blevet udsat for seksuelle overgreb. Flygtningenævnet finder det ikke sandsynligt, at ansøgeren igennem mere end ti år skulle være blevet udsat for seksuelle overgreb og alligevel have undladt at forlade [navn på ansøgerens landsby] eller at søge de overordnede myndigheders beskyttelse. Flygtningenævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at ansøgerens datter boede hos ansøgerens søster i en nærliggende landsby, og at ansøgeren ikke har givet nogen sandsynlig forklaring på, hvorfor hun undlod at tage ophold sammen med dem. Hertil kommer, at ansøgeren problemfrit forlod [navn på ansøgerens landsby] i 2007, og at hun forinden havde været på den danske ambassade i Beijing, hvor hun fik udstedt Schengenvisum. Flygtningenævnet bemærker endvidere, at ansøgeren har forklaret, at hun er syg og gennemgik operationer i 2001 og 2002, mens hun angiveligt skulle have været forhindret i at forlade [navn på ansøgerens landsby]. Ansøgerens forklaring om, at landsbylederen ikke ville tillade hende at forlade landsbyen, kan herefter ikke lægges til grund. Ansøgerens forklaring om, at hun afstod fra at søge de overordnede myndigheders beskyttelse, fordi hun var analfabet, og fordi hun frygtede, hvad der var sket med hendes ægtefælle, kan heller ikke føre til noget andet resultat. Endelig har Flygtningenævnet tillagt det en vis vægt, at ansøgeren først søgte om asyl efter mere end fire års ophold i Danmark, og mere end to år efter hendes ægtefælle havde fået afslag på asyl af Flygtningenævnet. Flygtningenævnet finder, at ansøgerens forklaring om sit asylmotiv svækkes af den lange tid, der gik fra indrejsen i Danmark, til hun indgav sin ansøgning om asyl. Ansøgerens

forklaring om, at hun var syg og uvidende om, at hun opholdt sig ulovligt i Danmark, kan ikke føre til et andet resultat. Flygtningenævnet finder herefter, på baggrund af en helhedsvurdering af sagens oplysninger, ikke, at ansøgeren på troværdig måde har sandsynliggjort sit asylmotiv. Flygtningenævnet finder herefter ikke grundlag for at antage, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Kina vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller vil være i en reel risiko for at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet bemærker, at ansøgeren og hendes ægtefælle er udrejst gennem lufthavnen i Beijing på ægte pas. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”